

VIII. 2. udvalg.

strægedes. Enkelte lande kom ind på udviklingslandenes andel af havbundens ressourcer.

De kommunistiske lande benyttede debatten til angreb på de vestlige lande med beskyldninger om forsøg på udbygning af de svagere stillede lande samt forfølgelse af en neo-kolonialistisk politik.

Fra vestlig side omtalte Canada den betydning, som udenlandsk kapital har for udviklingen af dets naturressourcer, og hvorledes man der forsøger at tilgodese canadiske interesser. Storbritannien og Belgien understregede, at der slet ikke var tale om indskrænkninger i værtslandets suverænitet, og henviste til de aftaler, som frivilligt indgås med den udenlandske investor.

II. Resolutionen.

Under debatten introducerede Polen med Ghana, Libyen og Ukraine som medforslagsstillere, hvortil senere Panama og Sierra Leone sluttede sig, en resolution, i hvilken generalsekretæren anmodes om at lade sin næste rapport indeholde en redegørelse for gennemførelsen af Generalforsamlings resolution 2158 (XXI), især paragrafferne 5, 6 og 7 vedrørende udviklingslandenes medbestemmelsesret, beskæftigelsen af nationalt personale samt ydelsen af teknisk bistand. Endvidere anmodes generalsekretæren om at rapportere næste gang til 25. Generalforsamling.

Resolutionen blev i 2. udvalg vedtaget med 85 stemmer for, ingen imod og 12 som afstod (USA, Storbritannien, Canada, Australien, New Zealand, Nederlandene, Belgien, Japan, Argentina, Den dominikanske Republik og Den sydafrikanske Republik).

Plenarforsamlingen vedtog med samme stemmemønster resolutionen (res. 2386) den 19. november 1968 med 94 stemmer for, ingen imod og 9 som afstod.

2. udvalgs beretning: A/7324.

Overførsel til fredelige formål af ressourcer frigjort ved nedrustning.

(Dagsordenens punkt 40).

2. udvalg behandlede ovennævnte spørgsmål på 5 møder i tiden 15. til 29. oktober 1968.

I. Debatten.

Debatten under dette dagsordenspunkt prægedes på den ene side af et maltesisk forslag om, at Generalforsamlingen i lyset af de ringe udsigter til at nå til noget resultat på dette område skulle tage punktet af dagsordenen indtil videre, og på den anden side af en gentagelse af det svenske synspunkt fra ECOSOCs 45. samling om at lande, som rapporterer om dette spørgsmål til generalsekretæren, bør redegøre også for virkningerne af delvise nedrustningsforanstaltninger.

Under debatten udtryktes der fra alle sider ønske om en snarlig nedrustning, ligesom stormagterne redegjorde for de forhandlinger, der føres, og de — om end begrænsede — skridt, som allerede var taget. Der henvistes også til studier, som havde vist, at nedrustning ingen steder behøvede at medføre uovervindelige vanskeligheder i forbindelse med en omstilling af økonomierne. Det maltesiske forslag fik kun ringe tilslutning, medens den svenske tanke mødte forståelse, selv om der ytredes nogen tvivl om, hvorledes det ville komme til at virke i praksis.

II. Resolutionen.

Sverige introducerede med Indien og Tunesien som medforslagsstillere en resolution, i hvilken Generalforsamlingen dels tager generalsekretærens rapport til efterretning, dels anmoder generalsekretæren om, når han opfordrer medlemsstaterne til at rapportere om dette spørgsmål, at foreslå, at de — i det omfang de måtte ønske det — inkluderer overvejelser om forventede virkninger af betydningsfulde delvise nedrustningsforanstaltninger.

Inden resolutionen som helhed blev bragt til afstemning, stemtes der om en række ændringsforslag overvejende i den præambulære del. Jamaica havde således fremlagt et forslag til en ny paragraf, i hvilken Generalforsamlingen skulle tage hensyn til de mulige inflatoriske virkninger, som rustningsudgifterne sandsynligvis havde på priser på varer i international handel. Forslaget blev forkastet med 17 stemmer mod, 10 for, medens 59 afstod. Ordlyden af den sidste af de operative paragraffer, indeholdende anmodningen til generalsekretæren,